

พระราชบัญญัติ
รับรองการกู้เงินนอกประเทศ
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่มีความจำเป็นและสมควร มีกฎหมายรับรองการกู้
เงินนอกประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้กระทำไปแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รับรองการกู้เงินนอกประเทศ พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การกู้เงินตามสัญญาที่ต่อไปนี้จะถือว่าเป็นการ
ใช้ได้และมีผลผูกพันรัฐบาลนับแต่วันที่ได้ทำสัญญานั้น ๆ

(๑) สัญญากู้ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซพอร์ต
อิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาซึ่ง
ลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๘
จำนวนเงินไม่เกินสิบล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

(๒) สัญญากู้ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซพอร์ต
อิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาซึ่ง
ลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐
จำนวนเงินไม่เกินหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และ

(๓) สัญญากู้ระหว่างรัฐบาลไทย กับ ธนาคารเอกซพอร์ต
อิมพอร์ตแห่งวอชิงตัน ตัวแทนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาซึ่ง
ลงนาม ณ กรุงวอชิงตันเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๐
จำนวนเงินไม่เกินสิบล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ^๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
รัฐบาลก่อนได้ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารเดสชปอร์ตคอมเมอร์เชียล แห่ง
วอชิงตันดีซีแห่งของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา รวม ๓ ราย เป็นเงิน ๒๑
ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศ สัญญากู้เงิน ๓ รายนี้ มีเงื่อนไขว่า จะมีผลบังคับใช้เมื่อ
รัฐบาลได้จัดการให้การกู้เงิน^๕มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย จึงสมควร
ตรากฎหมายรับรองการกู้เงินเพื่อให้สัญญาทั้ง ๓ รายนี้ ใช้บังคับได้.